

РЕШЕНИЕ

№ 1514

гр. София, 02.03.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 31.01.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

ЧЛЕНОВЕ: Николай Ангелов

Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **12173** по описа за **2019** година докладвано от съдия Маргарита Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от АПК, във връзка с чл.63, ал.1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Комисия за защита на потребителите, чрез пълномощник, срещу Решение / без номер/ от 31.07.2019г. постановено по НАХД № 3004/2018 г. от Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 110-ти състав, с което е отменено Наказателно постановление № К-039558/30.11.2017г. издадено от член на Комисията за защита на потребителите, с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 1000 лева за извършено административно нарушение по чл. 208, вр. чл.62, ал.1 от Закона за защита на потребителите.

В касационната жалба се излагат доводи за неправилност и незаконосъобразност на обжалваното решение. Оспорват се изводите на СРС за допуснати съществени процесуални нарушения при провеждането на АНП.Посочва се и че не са налице основанията за приложение на чл.28 от ЗАНН.Иска се отмяна на оспорваното решение и потвърждаване на НП.В съдебно заседание не се явява и не изпраща представител.

Ответникът по касация – [фирма], не се явява и не изпраща представител, както и не изразява становищ по същество на спора.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита касационната жалба за неоснователна.

Административен съд София - град, XVI касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН и от надлежна страна, поради което е ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

СРС е установил от фактическа страна, че по повод жалба вх. № Ц-03-4702/31.05.2017 г. от А. С. служители на КЗП извършили проверка от експерти от ДЗППР, в хода на която било установено, че С. използвал интернет търсачката <http://www.google.bg> на мобилното си устройство и след като избрал един от изведените резултати, на екрана се визуализирали два бутона с текст „Mobile version” на единия и “D. version” на другия. На 13.06.2017г. в 22:19 часа С. избрал бутона „Mobile version” и получил кратко текстово съобщение/SMS/ от номер 14703, което гласяло: “Vie ste aboniran uspesno za uslugata P. madness. T. 6.01 BGN sedmichno. Za stop: S. P. na 14703 ili http/bg.puzzlebuzz-mob.com Info: 35924487200”. По този повод на А. С., чрез обслужващия го мобилен оператор [фирма], била предоставена непоискана услуга с добавена стойност. На 13.06.2017г. в 22:30 часа А. С. спрял услугата като бил таксуван със сумата от 6.01 лева. На 10.08.2016г. свид. К. съставил АУАН № К-039558/09.10.2017г. за извършено от [фирма] административно нарушение по чл. 62, ал.1 от ЗЗП в присъствие на двама свидетели и в отсъствие на нарушителя, който бил поканен да се яви за съставяне на АУАН. Последният бил връчен на упълномощено лице на 16.10.2017г. Въз основа на така издаденият АУАН било издадено процесното наказателно постановление от оправомощено лице при същите факти за нарушение на чл.208, вр. чл.62, ал.1 от ЗЗП.

За да постанови решението за отмяна на НП районният съд е приел, че АУАН и НП не отговаря на императивните изисквания на чл. 42, т. 3 от ЗАНН и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН, доколкото в него не са посочени датата и мястото на извършване на нарушението. Не е посочено по ясен и категоричен начин и в какво се изразява нарушението.

Така постановеното решение е неправилно по следните съображения:

Настоящата инстанция не споделя изводите на въззивния съд относно допуснати процесуални нарушения при съставянето на АУАН и НП.

С разпоредбата на чл.62, ал.1 от ЗЗП се забранява доставката на стоки, както и на вода, газ, електрическа енергия, централно отопление, цифрово съдържание или предоставянето на услуги на потребител срещу заплащане без искане от негова страна. Установените факти сочат, че доставчикът на услугата, без предварително известие и без искане на съгласие е предоставил допълнително непоискана услуга, срещу която е търсил възнаграждение.

ЗЗП ясно сочи, че без искане от страна на потребителя не може да му се предоставя услуга. В случая всяка предоставяна услуга на С. извън посочените в допълнително споразумение към договора от 26.12.2016г. е нова, самостоятелна услуга, която потребителката не е искала.

Основанието, мотивирало съдът да отмени НП е процесуално и е свързано с неясно описани фактически параметри на твърдяното нарушение, водещо до пълна липса на описателност на същите. Настоящата съдебна инстанция не споделя този извод на СРС. Напротив намира, че АУАН и НП съдържат описание на нарушението, в

достатъчна степен, че санкционираното дружество да разбере за какво е ангажирана имуществената му отговорност. Нарушението на дружеството е описано в достатъчна степен, а обстоятелствата при извършването му са конкретизирани в пълнота. В НП ясно са посочени мястото и датата на нарушението - [населено място], на 29.05.2017г. В този смисъл и неправилно е решението на СРС, с което е прието, че НП е с неясно описани фактически параметри на твърдяното нарушение, водещо до пълна липса на описателност на същите.

По отношение на наложеното административно наказание "имуществена санкция" следва да се отбележи, че предвидената от законодателя санкция в кореспондиращата на извършеното нарушение санкционна разпоредбата на чл. 208 от ЗЗП е относително определена в границата от 1000 до 3000 лева. В конкретния случай административнонаказващия орган е наложил "имуществена санкция" в минимален размер, като е съобразил и това, че деянието не е изолиран случай в търговската практика на дружеството. Съдът намира наложеното административно наказание за съобразено с разпоредбата на чл. 27, ал. 5 от ЗАНН, поради което не намира основание за изменение.

Установеното нарушение разкрива типичната степен на обществена опасност на нарушения от същия вид. Неотносимо за преценката по чл. 28 от ЗАНН е обстоятелството, че предоставената услуга не е на значителна стойност. В случая са нарушени обществени отношения, свързани със защита на правата на потребителите, с оглед гарантиране на тяхното право да получават срещу заплащане само и единствено поискани от тях стоки и услуги, и като гаранция за това, че доставчиците на такива ще се въздържат от произволно едностранно възмездно предоставяне на услуги.

По тези съображения обжалваното решение следва да бъде отменено, като неправилно и вместо него да се постанови решение, с което да се потвърди процесното наказателно постановление.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 и чл.222, ал.1 от АПК, Административен съд София – град, XVI касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение / без номер/ от 31.07.2019г., постановено по НАХД № 3004/2018г., на Софийски районен съд /СРС/, наказателно отделение, 110-ти състав, и вместо него постановява:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № К-039558/30.11.2017г. издадено от член на Комисията за защита на потребителите, с което на [фирма] е наложено имуществена санкция в размер на 1000 лева за извършено административно нарушение по чл. 208, вр. чл.62, ал.1 от Закона за защита на потребителите.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

